

8

This love is a battle, only heartless one can win!
รักครั้งนี้คือการต่อสู้ คนที่ไร้หัวใจเท่านั้นถึงจะชนะ!

ผู้ชายคนนี้...เขามาแล้ว
'หัวใจของมัทพินมีไว้แจกจ่ายผู้หญิงทุกคน'

กรี๊ดกรี๊ด~

"ร้านขนมหวานบรรยากาศดีต้อนรับครับ~"

เพียะ!

ไม่พูดพร่ำทำเพลงก็มีเสียงฝ่ามือบางกระทบใบหน้าที่ซ้ายของผู้ชาย
ที่ได้ชื่อว่าหล่อจนสาว ๆ ทั้งมหาวิทยาลัยเดอะจีเนียสเอ๋ยปากเป็นเสียงเดียว
กันว่าฮอต!!!

มัทพินตัวदनัยน์ตาลสีน้ำตาลเข้มมองร่างบางตรงหน้าทีจุ ๆ ก็บุกเข้ามา
อาละวาดใน 'ร้านขนมหวานบรรยากาศ' สถานที่ซึ่งเป็นทั้งบ้านและกิจการของ
ครอบครัวที่เขาซึ่งเป็นหนึ่งในสามพี่น้องชายหนุ่มรูปหล่อต้องสืบทอดต่อ

ท่ามกลางสายตาของลูก้ารวมไปถึงพนักงานในร้านที่มองมาราวกับ
ว่านี่คือหนึ่งที่ฉายซ้ำ เพราะในรอบหนึ่งสัปดาห์มัทพินจะถูกสาวตาม
ติดตามหึ่งหวงจนเป็นเรื่องปกติที่ทุกคนคุ้นตา แต่การถูกตบต่อน้าคนหนุ่ม
มากก็ทำให้หนุ่มเจ้าเสน่ห์ของขึ้นได้อยู่ดี ต้นเหตุที่ทำให้เขาถึงกับอึ้งไป
จนโกรธขีดหน้ามองตรงมาอย่างเอาเรื่อง งานนี้ไม่มีใครก็ใครต้องແหลกกัน
ไปข้าง!

ทุกคนในร้านต่างคิดว่าวงดนตรีมีฟีนเจอแม่เสื้อสาวเข้าซะแล้ว แต่ก่อนที่เธอจะได้ชิงอาลวาทเขาไปมากกว่านี้ ไบหน้าหล่อเหลาล้อมกรอบด้วยเส้นผมตัดสไตล์ย้อมสีน้ำตาลทองซักสีหน้าหล่อถ่มทิ้งขึ้นมาทันควันก่อนจะเอื้อมเอ่ยคำพูดผ่านริมฝีปากบางสีสตรอเบอร์รี่น้ำจืดแฝงกระแสดุ๊กดู่น

"ทำอะไรของเธอ จู๋ๆ มาตบฉันทำไม"

สายตาที่ขบสอครู่สุดเห็นต่างมองชอตเด็ดหนุ่มเนื้อหอมประจำร้านถูกสาวสวยตบ ไบหน้าสวยเฉี่ยวฉายแววตากรุ๋โกร๋นไม่แพ้กัน เธอตะคอกเสียงดังลั่น

"ยังมีหน้ามาถามอีกหรือว่าโดนตบเพราะอะไร ผู้ชายหลายใจ!"

"ก็ถ้าไม่ถามแล้วจะรู้มัยว่าเธอมาโกรธอะไรฉัน -*~^^"

เจ้าของไบหน้าสวยไม่ใส่ใจคำถาม เธอหรึ้นย่นตาจิกมองมีฟีนเป็นเชิงต่อว่าอีกระลอกพร้อมกับตะเบ็งเสียงเหมือนกับจะประกาศความกะล่อนของเขาอย่างเหลืออด

"ไหนบอกว่าชอบฉัน แล้วเมื่อวานไปเดทกับยัยแพมแพม ดาวคณะอักษรฯ มันหมายความว่าไงวะ!!!"

"ผู้ชายชอบผู้หญิงสวยมันเรื่องปกติ อีกอย่าง ฉันจะเดทกับใครต้องขออนุญาตเธอด้วยหรือไง"

มีฟีนตอบเสียงซุ่น ตอนนี้น้ำหน้าเขาซาเพราะแรงตบ แต่คงไม่เท่าหูที่ทันทังเสียงแปดหลอดจนรู้สึกว่าการใกล้จะหนักเต็มทนแล้ว

"อ้ายยย~!!"

"เลิกร้องกรี๊ดๆ ทำท่าพิตพิตใส่ฉันสักทีเถอะโมน่า ไม่อายคนอื่นหรือไง"

"ไม่อาย นายเป็นคนผิด ทำไมฉันต้องอายด้วย!"

มีฟีนกลอกสายตาแข็งถึงขีดสุด เขารู้สึกคิดผิดอย่างมหันต์ที่หลงใหลได้ปลื้มกับความสวยของโมน่า ดาวคณะบริหารสุดเปรี้ยว จนยอมออกเดทกับเธอในตอนที่เธอมาทอดสะพานให้เขา

"แต่ฉันอาย แล้วบอกไว้เลยว่าฉันกับเธอไม่ได้เป็นอะไรกัน"

"ใครๆ เขาก็รู้กันทั่วว่านายออกเดทกับฉันนะฟีน"

"ฉันก็เดดกับผู้หญิงสวยเยอะเยอะ งี้ฉันก็ต้องรับเป็นแฟนทั้งหมดเลยนะสิ -*-"

"อย่ามาเลี้ยงกันแบบนี้ล่ะพิน ฉันไม่ยอม!"

"ไม่ยอมก็เชิญเดินแรงเดินกาหวิดร้องตามสบาย หนึ่งตบเมื่อกี้ถือว่า ยกให้ความรู้สึกเสียหน้าของเธอ เชิญออกไปได้แล้ว ฉันต้องทำงานต่อ ไม่มีเวลามายืนฟังเธอคำปาวๆ หรอกนะ"

10

โมนากระต๊อบทำเราๆ ไม่พอใจที่เขาตอกเรอหน้าหงาย ถึงมันจะจริง แต่เขาควรรักษาหน้าเธอบ้างเมื่ออยู่ในที่สาธารณะซึ่งทุกสายตากำลังมองเธอเหมือนสมเพช ยิ่งคิดเธอยิ่งปรี๊ดแตกจนต้องแผดเสียงออกมาอย่างกับนางร้ายในละครหลังข่าวเพื่อกลบเกลื่อนความอาย

"กรี๊ดดด~!!! ใ้อ้ำบ้า จำไว้เลยนะใ้อผู้ชายเส็งเคร็ง!"

มัพฟินผายมือเชิญ หรือพูดให้ถูกคือไล่อย่างสุภาพ เขายิ้มสวยใ้อก่อนจะเอ่ยบอกด้วยน้ำเสียงราบเรียบ ปล่อยให้โมนาเดินกระแทกเท้าพันประตูไปด้วยอารมณ์โมโหเดือดดาล

"อ้อ แล้วไม่ต้องหวังจะมีรีเทิร์นนะครับ สำหรับคุณผู้หญิงผมขอลาก่อนตลอดชาติ ^^"

"นาย! =()= ใ้อเฮงชวยยย~!!!"

"ก็บอกแล้วว่าหัวใจของผมมีใ้อแจกจ่ายผู้หญิงทุกคน ^^" มัพฟินยิ้มรับคำคำ

"คนทุเรศ!" ว่าจบก็กระแทกเท้าเดินออกจากร้านไปอย่างเสียหน้าที่สุดกรู้งกรู้ง~!!

ทันทีที่สถานการณ์เมื่อครู่สงบ แว่วพายุลูกใหม่ก็เริ่มส่อเค้ามารำไร มัพฟินรู้สึกหนาวที่ต้นคอก่อนจะหันไปเห็นสายตาทะมึนจากเอด้า สาวสวยผู้เป็นหนึ่งในหุ้นส่วนร้านนี้ รวมถึงเป็นหุ้นส่วนหัวใจของพายุ พี่ชายคนโตของเขาด้วย

"มองอะไรยัยเอเลี่ยน ฉันเปล่าเริ่มนะ --;"

เอด้าในชุดคอสเพลย์นางฟ้ายิ้มรำแต่แฝงรังสีอำมหิต เธอก้าวเข้ามาถึงร่างสูงโปร่งของชายหนุ่มก่อนจะ...

ผัวะ!

"อึกกกก~! ยัยบ้า เธอเอาถาดมาโบกฉันทำไม TOT" มัฟฟินร้องพร้อมเอามือกุมหัวบ่อยๆ

"ยังมีหน้ามาถาม ค่าที่หัวใจนายมีไว้แจกจ่ายผู้หญิงเรียกราดยังไงละ ฟังแล้วหมั่นไส้จนมือมันต้องโบกเข้าให้ มีบ้างมั๊ยที่ร้านจะสงบสุขไม่มีผู้หญิงของนายมาอาละวาดเนี่ย ร้านฉันขาดทุนป็นี่หมดแล้ว เจ้าบ้า!"

เอ็ดด้าร้ายยาวเป็นชุดก่อนจะหันไปพาลใส่พายุผู้ซึ่งไม่เกี่ยวอะไรด้วย แต่โดนด่ารวม เพราะดันเกิดมาเป็นที่ชายของมัฟฟิน

"นายเองก็เหมือนกัน หัดอบรมน้องชายมั่งนะ ไม่งั้นฉันจะบินกลับญี่ปุ่นเพราะทนไม่ได้กับสไลแกนชวนอ้วกที่เสียวไม่มีที่สิ้นสุดของน้องชาย นายนี้แหละ *="

"ทำไมเธอไม่มีเหตุผลเลย เอ็ดด้า --" พายุตึงเสียงคุลิกน้อย

แต่มีหรือที่เจ้าแม่สาวคอสเพลย์ผู้เป็นแกนนำในการปฏิวัติร้านขนมหวานแห่งนี้จะกลัวใคร ก่อนหน้านั้นเธอก็ปราบสามพี่น้องหนุ่มหล่อจนราบคาบมาแล้ว เอ็ดด้าจิกสายตามองพายุที่แต่งชุดคอสเพลย์เป็นเทวดาตามธีมของร้านในสัปดาห์นี้ด้วยความคุกรุ่น

"นายเคยเห็นฉันเป็นคนมีเหตุผลด้วยหรือ พายุ =_="

แน่นอนว่าไม่มี... ทุกคนในร้านพร้อมเห็นด้วยในใจ แต่ไม่มีใครกล้าเอ่ยออกมาเป็นเสียงให้เป็นหลักฐาน เดียวซีโมให้อีกรอบได้โดนตัดเงินเดือนยกโขยง

พนักงานในร้านทุกคนที่สนิทสนมกันดีกับเอ็ดด้าเพราะร่วมพัฒนาร้านมาด้วยกันจนร้านดังระเบิดฮอตฮิตไปทั่วกับการริเริ่มให้พนักงานเสิร์ฟแต่งคอสเพลย์แฟนซีเรียกลูกค้าพร้อมใจกันแอบขำเธออยู่ในใจ แน่ละ ในบรรดาคนที่พวกเขารู้จักคงไม่มีใครไร้เหตุผลเท่าเอ็ดด้าเจ้าแม่คอสเพลย์อีกแล้ว ไม่อย่างนั้นร้านที่แสนจะแปลกแหวกแนวอย่างนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ถ้าไม่ถูกสวามิภักดิ์พิลึกพิลั่นอย่างเธอจัดการจนไม่เหลือเค้าเดิมตั้งแต่ปีก่อน (อยากรู้เรื่องราวรักหรรษาของเอ็ดด้าเจ้าแม่คอสเพลย์ต้องติดตามนวนิยายเรื่อง 'Love Recipe รักนี้หวานกว่าน้ำตาล' นะจ๊ะ)

"สมองเธอไม่รู้จักคำว่าเหตุผลแน่ๆ ฉันพันธง ยัยเพี้ยน" วิค หนึ่งในพนักงานร้านรูปหล่อโพล่งขึ้นเสียงขบขัน ก่อนจะตามมาด้วยลูกค้อย่างจ่อย แคน น้อยหน้า (สามลูกสมุนสมัยยังเป็นแก๊งอันทพาลก็กกก)

"เห็นด้วยกับลูกพี่วิคเลยคร้าบบ~"

"พวกนายกลัวรวมหัวกันว่าฉันระอะ เดี่ยวเจอตัดเงินเดือน =()=^^^"
เอด้าหันไปวัก

12

"เอ่อ ผมว่าทุกคนใจเย็นๆ ก่อนเถอะอะ ทะเลาะกันแบบนี้ลูกค้ำหนีไปหมดอีกแล้ว T_T"

เซมเบ้ น้องชายคนสุดท้ายต้องเอ่ยห้ามเมื่อเห็นท่าไม่ค่อยดี เวลาเมื่อเรื่องทะเลาะที่ไรลูกค้ำต่างซึ่งหนีหายขาดทุนย่อยยับทุกที ส่วนเขาก็มีหน้าที่ห้ามในตอนท้ายนี่ละ โบหน้าใสกึ่งหล่อหน้าเจี๊ยะ (สำหรับลูกค้ำสาวที่ชอบเด็กเอี๊ยะๆ) หันมาทำตากลูกหมาน้อยใส่หวังช่วยแม่พินพี่ชายคนรองให้รอดพ้นจากการถูกด่า พร้อมกันนั้นก็อ้อนเอด้าว่าที่พี่สะใภ้ไปในตัวด้วยว่าอย่าโมโหพาลไปถึงพาย พี่ชายคนโต

"เจ้เอด้า ผมว่าอย่าโมโหไปเลยอะ เฮียพินกับเฮียพายคงจะสำนึกผิดแล้ว"

"เฮ้ เซมทำไมพุดัง เฮียยังไม่ทันได้ทำผิดอะไร ทำไมต้องสำนึกด้วย --_*" พายรีบท้วงทันควัน

"หยวนๆ เอะนะเฮียพาย TAT"

"เห็นมั๊ยเซมเบ้ พี่ชายนายไม่น่ารักเลย ชิ" เอด้าบ่น

"เอาเถอะๆ ถือว่าฉันผิดคนเดียวแล้วกัน เธอก็อย่าไปโกรธเฮียพายเลยเอด้า จะโมโหก็มาลงที่ฉันคนเดียวก็พอ พอใจมั๊ย" แม่พินบอกท่าทางหน้าๆ (ความจริงชินมากกว่า)

"นั่นมันแน่นอนอยู่แล้วะ นายผิดเต็มประตู เพราะจันเงินเดือนเดือนนี้ฉันจะหักไว้ครึ่งหนึ่งโทษฐานที่นายก่อเรื่องจนทำให้ร้านวุ่นวาย ชดเชยส่วนที่ลูกค้ำซึ่งหนีไปด้วย เข้าใจมั๊ย =_" เอด้าประกาศเสียงลั่นก่อนจะหันไปทำท่าสรวีตกับพายเหมือนไม่เคยมีเรื่องอะไรเกิดขึ้น "หมดเรื่องแล้ว พายไหนว่านายทำขนมเค้กมาใหม่ จันเราไปชิมกันเถอะนะ ^O^"

ว่าแล้วเอ็งก็จุกจนพายที่ทำหน้างแต่แอบยิ้มที่โดนเธ้ออันซึ่งหน้า เขากับเธอเดินหายไปในครัวหลังร้าน ทิ้งให้พนักงานที่เหลือมองตามพลางซุบซิบ

"ยัยเอ็งนี่บ่ทจะหายปรี๊ดแตกก็ประทับใจร่างทรงนางฟ้าเฉยเลยวะ =_=" วิคเปรยพิมพ์

เสียงมีฟฟินเลยสรุปสุดท้ายให้กับความผีเข้าผีออกของเอ็ง

"สงสัยเพราะวันนี้คอสเพลย์เป็นนางฟ้าเลยต้องแอบตามอะดิ ยัยนี้โคตรจะอารมณ์แปรปรวนเลยให้ตายเถอะ -_-=3"

บทนำ หลงรักคนมีเจ้าของ

"ยัยโดนัท คนอย่างเธอเข้าร้านขนมปังๆ แบบนี้เป็นกับเขาด้วยหรอ" น้ำเสียงเหยียดๆ ของลูกพลับ สาวสวยไฮโซในชุดมหาวิทยาลัยเอกชนสุดหรูเอ๋ยถาม

"นั่นสิ ฉันก็แปลกใจว่าทำไมวันนี้ยัยไฮโซโอเวอร์อย่างซีถึงชวนพวกเรามาร้านนี้ สงสัยยัยนี้จะติดใจอะไรชะละมัง ฮีๆ" น้ำเสียงขำขันของพิชิตสาวสวยไฮโซจ้ออีกคนเอ่ยแหวะเสริมขึ้นมาเบาๆ

เจ้าของชื่อโดนัทยกยิ้มมุมปากเล็กน้อย ก่อนจะขม้ายชายตามองไปยังพนักงานสุดหล่ออย่างพายที่นั่งคิดเงินอยู่ตรงแคชเชียร์ เธอใช้มือสะบัดเส้นผมดัดลอนสีน้ำตาลอมทองอย่างมีจริตพองาม จีบปากจีบคอบอกเพื่อนสาวไฮโซทั้งสอง

"พอดีว่าที่นี้วิวดี ฉันก็มา พวกเธอไม่เห็นจะต้องประหลาดใจอะไร ฮีๆ"

"นี่ อ่าบอกระว่าเธอเล็งผู้ชายหล่อที่อยู่หลังเคาน์เตอร์นั่น คิดจะเลี้ยงตัวยหรืออะหล่อน O_O" ลูกพลับถามแบบคุทานตาโต

บังเอิญว่าหลังเคาน์เตอร์นอกจากพายแล้วยังมีเซมเปียนคุอยู่ด้วย ทำให้พิชิตเข้าใจผิดตามที่เพื่อนสาวคาดเดา

"ตาย แต่ว่าหน้าใสบริ้งอย่างนั้น เป็นฉันก็สนนะจะบอกให้ คิกๆ"

"อย่าเดาฉันนะ ฉันสนใจที่ไหนกัน =_" โดนัทซัดมือสะบัดผมบอก (เวอร์รืทุกท่วงท่า)

"ฉันก็พอหนุ่มรูปงามตัวสูงมาดีสินะ แหม ไม่ยกักรู้ว่าเธอชอบผู้ชายเอาการเอางาน"

"แต่ร้านนี้รสนิยมแปลกดี ไม่รู้ว่าพ่อคนหล่อนั้นจะแปลกประหลาดสักแค่ไหน"

14

"พวกเธอไม่ต้องมาเดาส่งเดช เขาไม่แปลกหรอกยะ เพราะฉันถามแล้วว่าร้านนี้ใครเป็นคนคิดคอนเซ็ปต์ให้พนักงานร้านแต่งคอสเพลย์"

โดนัทเอ่ยเสียงเรียบ สีหน้าฉายแววคิดการบางอย่าง ซึ่งเพื่อนทั้งสองมองปุ๊บก็รู้ทันทีว่าต้องมีอะไรแอบแฝงแน่นอน

"ใครกันยะหล่อน นี่แสดงว่าเธอแอบมานั่งส่องเขานานแล้วใช่มี๊" ลูกพลับถามเสียงเข้า

"อื้อฮือ สงสัยจะเด็ดจริง ถึงต้องเตรียมการแต่เนิ่นๆ" พิชากลั่งแห่

โดนัทแค่ยกไหล่ในท่าคุ่นชิน เธอมักทำทำนี้เวลาต้องการบอกเพื่อนว่า 'ของมันแน่นอนอยู่แล้ว' นัยน์ตาคอนแทกเลนส์สีฟ้าของเธอหริ่มองไปยังหญิงสาวอีกคนที่เดินกับพายอย่างร่าเริงด้วยแววแข่งขัน และนั่นทำให้ลูกพลับกับพิชามองตามก่อนจะเข้าใจในทันที

"ฉันรู้แล้วว่าเพราะอะไรยยโดนัทถึงมาร้านนี้ ผู้หญิงคนนั้นสวยใช่เล่นเลยสิ แฟนแหงๆ" ลูกพลับว่า

"โรคเก่ากำเริบนะเธอ -O-" พิชานับบอกเสียงรู้ทัน

"พวกเธอคิดว่าฉันกับแม่นั้นใครสวยกว่ากันละ" โดนัทถามเสียงสูงในใจ มันใจว่าตัวเองสวยกว่า

"ฉันว่าผู้หญิงคนนั้นสวยคนละแบบกับเธอ แต่คิดว่าแฟนเขาจะชอบผู้หญิงที่ความสวยอย่างเดียวหรือไง" ลูกพลับให้ความเห็นกลับ

"นั่นสิ มันใจเธอหะ แม่คนชอบแย่ง" พิชาแหวะเข้าให้

โดนัทกระตุกรอยยิ้มมาดร้าย แค้ใบหน้าสวยเปรี้ยวแฝงเสน่ห์ยั่วยวนของเธอ ถ้าให้เดินผ่านผู้ชายสิบคน ทั้งสิบคนต้องเหลียวมองเธอ เธอมั่นใจอย่างนั้น และเพราะเกิดมาพื้นฐานะร่ารวย มีแต่คนรุ่มลุ่มเอาใจ ชื่นกเป็น

เงินที่ไม่เป็นทอง บอกอะไรก็ดังได้ตามนั้น ดังนั้นนิสัยเสียบางอย่างจึงตามมา นั่นคือสิ่งที่หมายตาแล้ว ยิ่งไงเธอก็จะต้องเอามาเป็นของตัวเองให้ได้ แม้กระทั่งผู้ชาย!

ริมฝีปากรูปกระจับเล็กเคลือบลิปกลอสสีชมพูระเรื่อคลี่ยิ้มบาดตา ก่อนจะเอื้อนเอ่ยความต้องการที่เพื่อนสาวทั้งสองคนต่างรู้ดี เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกสักหน่อย

"ช่วยไม่ได้นี่นะ หลงรักคนมีเจ้าของก็แบบนี้แหละ แฮ่~" โคนัทถอนหายใจปลดปลง

"กล้าพูดนะเธอ --"

"คราวนี้จะพนันสักกี่วันยะ ^^"

"สามวัน ผู้ชายคนนั้นต้องเป็นของฉัน!"

1

ปฏิบัติการมือที่สาม

ไม่ว่าอยากได้อะไรก็ต้องได้ นี่คือคติประจำใจของฉัน!

ฉันชื่อโดนัท เป็นลูกสาวคนเดียวของผู้ทรงอิทธิพลของประเทศนี้ เขียวนะ แต่อย่าให้บอกว่าฉันเป็นลูกใคร เพราะฉันไม่อยากจะให้คุณพ่อมาชมพวกต่ำต้อยด้อยค่าอย่างที่ถูกของคนใหญ่คนโตชอบทำ

แต่เอาเถอะ บอกหน่อยก็ได้ว่าฉันเป็นลูกสาวของท่านประจักษ์ฐานทองเกริกไกร รัฐมนตรีคนสำคัญของประเทศ ทั้งร่ำรวยและมีบารมียิ่งใหญ่จนแค่เอ่ยชื่อออกไปใครๆ ก็ต้องรู้จักและให้ความยำเกรง และฉันคือลูกสาวหัวแก้วหัวแหวนเพียงคนเดียวของเขา ดังนั้นใครคิดจะขัดใจฉันก็ต้องกลับไปคิดให้ดีกว่าก่อน ไม่งั้นอาจโดนฉันเล่นงานโดยไม่รู้ตัว (นี่ขนาดซีไม่โอ้แล้วนะ ยังพาล่ามเป็นชุด --;)

ตอนนี้ฉันกำลังถูกอกถูกใจพาย (แอบสืบมาหมดแล้ว) พนักงานสุดหล่อเจ้าของร้านขนมหวานหรรษาอยู่ ร้านนี้จริงก็ไม่น่าเชียวชวนให้สาวไฮโซที่ทั้งสวยทั้งรวยแอนด์เก๋ไก๋อย่างฉันสนใจได้หรอก ถ้าไม่เป็นเพราะฉันไป

16

สะดุดตากับเขาซะก่อน อย่างว่าแหละนะ เรดาร์ฉันมันแรงจะตาย มองปุ๊บก็รู้ปั๊บว่าเขาเหมาะจะเป็นของหวานสำหรับฉัน แฟนสาวทำทางเพี้ยนๆ อย่างยัยเอด้านั้น ฉันอยากจะหัวเราะใส่หน้าหล่อนักในวันที่หล่อนโดนพายทิ้ง (มันใจไม่มีใครเกิน)

ลำบากใจจริงจริงที่หัวใจหัวใจฉันมาหลงเอาแต่คนไม่โสด ♡_♡

ฉันนั่งเปิดดูข้อมูลของพายที่จ้างนักสืบไปสืบมาคร่าวๆ ก่อนจะประเมินชัยชนะ ปีนี้อายุยี่สิบสาม เหมาะกับฉันที่เพิ่งอายุยี่สิบ... ต่อก็คงเป๊ก อี~ อย่างบอกนะว่าฉันจะต้องเลียนแบบทำทางประสาทอย่างยัยเอด้าเขาถึงจะชอบ เอ๊ะ! นี่เขามีน้องชายสองคน มีพี่น้ออายุเท่าฉัน ส่วนเซมเบ้เด็กกว่าสามปี ฉันเข้าทางน้องชายดีมัยนะ เพราะดูแล้วพายจะเป็นพวกรักน้อง...

ฉันได้อ่านรายงานจนรู้ว่าในร้านมีพนักงานชื่ออวิค จ๋อย แคน น้อยหน้า และไซดาผลัดเวรกันมาประจำที่ร้าน ดูแล้วไม่มาจะจัดการยากอะไรในการดึงคนมาเป็นพวก เพราะพวกคนจนแค่ไปยศเศษเงินให้ซื้อคร้านจะมาประจบฉันแทบไม่ทัน โหะๆ

อ่านจบไปสามเล่ม สิ่งที่สะดุดตาเห็นจะมีแค้ยัยเอด้าคนเดียว =_=
"ซี คิดว่าสวายนักหรือ แล้วมาคอยดูกันว่าคนอย่างฉันจะเอาชนะเธอได้มัย" ฉันเขินเขี้ยวบอก

ฉันนั่งเอนกายอย่างนางพญานกโชฟ้าหลุยส์ ก่อนจะใช้นิ้วเรียวยาวเคาะพนักวางแขนเบาๆ

ตึก... (เสียงเคาะนิ้วครั้งที่หนึ่ง)

หรือจะแก๊งค์ทำเป็นดาวเด่นสุดเร้าร้อนเหมือนควายอ้วอิตาแฟรงค์ เดือนมหาวิทยาลัยดีนะ

ไม่สิ วิธีการนี้ใช้ได้กับพวกใจไม่มั่นคงและชอบเปลี่ยนคู่คงเป็นว่าเล่นอยู่แล้ว

แผนดาวสุดฮอตตกไป!

ตึก... (เสียงเคาะนิ้วครั้งที่สอง)

อืม บางทีอาจต้องใช้เงินช่วยอย่างตอนเจอกับอิตาเพทาย คุณชาย

ที่ชอบความหรูหราและนิยมคบพวกไฮโซโก้เก๋

คิดๆ แล้วนี่ก็ไม่ไหว ถึงพายจะฐานะยาก ยังไงเขาคงไม่ยอมรับ
เศษเงินง่ายๆ เพราะมีร้านของตัวเองเป็นแหล่งทำมาหากินอยู่แล้ว

แผนใช้เงินหวานล่อมตงไป!

ติก... (เสียงเคาะนิ้วครั้งที่สาม)

พีบๆๆ

ขอพลิกแพมคู่อีกรอบ =_= ผู้ชายคนนี้มีจุดอ่อนอะไรบ้างนอกจาก
ยัยผู้หญิงที่ชื่อเอต้าเนี่ย ยิ่งอ่านยิ่งเครียดอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

หรือจะต้องใช้วิธีคู่กัดอย่างในนิยายที่พระเอกนางเอกชอบทะเลาะกัน
ก่อนดี วิธีนี้เคยใช้กับอิตาบอส ลูกชายอธิการบดีสุดเหี้ยว หัวหน้าทีมบาส
ของมหาวิทยาลัย

แต่พายดูท่าทางไม่ได้มีนิสัยเลือดร้อนอย่างหมอนั้น จะบิลด์ขึ้นหรือ
เนี่ย คิดแล้วยาก =_=;

งั้นแผนคู่กัดตงไป!

ติก... (เสียงเคาะนิ้วครั้งที่สี่)

คนอย่างเขาใกล้เคียงเคสของอิตาเต็งหนึ่ง หมุ่มสมองไบรต์ไอคิว
สองร้อยอัฟแต่ยากจนหรือเปล่านั้น พวกคนมีสมองที่ฉันต้องลงทุนแสดง
เป็นคุณหนูผู้ทรงความรู้ในทุกแขนงเขี้ยวจะสนใจ อยาเห็นว่าฉัน
เป็นพวกคุณหนูสวยใสไร้สมองเขี้ยว เพราะฉันฉลาดล้ำจนถึงขั้นคว่าเต็งหนึ่ง
ซึ่งมีหวานใจเป็นสาวนักเรียนทุนสามปีซ้อนของมหาวิทยาลัยได้อย่างง่ายๆ
ฮึ่ๆ แต่พอหมดสนุกแล้วฉันก็เขี้ยวเขาทิ้ง สุดท้ายสองคนนั้นก็กลับมาคบกัน
ต่อหน้าตาเฉย

คิดไปคิดมาฉันอาจไม่ต้องทำตัวดูมีสมองถึงขั้นนั้น และแผนนั้นมัน
เหนื่อยเกินไป =_=;

เอาเป็นว่าแผนทำตัวเป็นสาวเนิร์ดตงไป!

ติก... (เสียงเคาะนิ้วครั้งที่ห้า)

คิดไม่ออกแฮะ =_;;;

ติก... (เสียงเคาะนิ้วครั้งที่หก)

